

Universitätsbibliothek Paderborn

**Evangelistarivm M. Maruli Spalaten. opus vere
euangelicum, sub fidei, spei & charitatis titulis in septem
libros partitum**

Marulić, Marko

Coloniæ, 1532

VD16 M 1298

de nominibus dæmonum proprijs. cap. 11.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35578

primorum parentum criminis corrupta origo subdide
rat, quosq; idem idolorum cultura subuersos iugo per
nitiosæ seruitutis oppresserat. Cessavit itaque mundus
dæmones pro dñs habere post euangelij vulgationem
cessavit & infernus esse fidelium animarum receptacu
lum, cum Christus in cruce se confitentibus promitte
re cœpit paradisum. Coluber tamen tortuosus hac tan
ta potestate exutus, aliud fallaciarum genus commen
tus est: disseminare hæreses cœpit & ad vitia concitatæ,
Atque hoc illi permisum sicut diximus, ut sanctorū ro
bur atque constantia innoescat & scelesti tunc saltem
cum damnati fuerint intelligent, quam immundo spi
ritui obsecuti sint, quam bono domino derelicto. In i
stos igitur & p iustis in Isaia exclamat deus. & ait: Ec- Esaiæ. 55.
ce ego creavi fabrum sufflantem in igne prunas, & pro
ferentem vas in opus suum, & ego creavi interfeccorē
ad disperendum omne vas, quod fictum est contra te,
& omnem linguam resistentem tibi, iudicio iudicabis.
diaboli itaque vasa sunt, qui erroribus catholicam fi
dem impugnant, atque ab iñs qui pro veritate resistunt
damnandi, vt & vieti pœnas. et victores gloriam sorti
antur. Sequitur enim: Hæc hæreditas seruorum domini
& iustitiae eorum apud me dicit dominus.

De nominibus dæmonum pro-

prijs. Caput xi,

Adhæc ut plenius dæmonum depravata natura
nobis nota sit, scrutemur in scripturis, nam va
rie aliquando appellati fuerint, & ipsa nominū
diversitas diuersa illorum vitia monstrabit. Atque ut
a proprijs peculiaribusque incipiamus dæmones vocā Dæmones
tur, nō quia dæmones, id est, scientes sint, sed dumenim
(vt Eusebius inquit) hoc est, terrere consueuerunt. Ter
ror enim sunt nobis cum visibiles apparent. Diabolus Diabolus
appellarur, q̄a peccatorum accusator est quem em græ
ci diabolum eum nos criminatorem dicimus. Satanas.
& Zabulon Hebraicum est. hic fluxus noctis interpreta Zabulon.
tur, ille aduersarius, quoniam in tenebris dæmonum

N 5

sunt opera, & perpetuo odio persequuntur sanctitatem.
 Hi etiam spiritus nuncupantur, sed non sine additamento malitiæ vel nequitiae. Spiritus enim sunt, omni prorsus prauitate pleni, omni immunditia referunt. Belial interpretatur absque iugo, vel absque domino. Nam superbia elatus dixit, Ponam sedem meam in aquilone, & ero similis altissimo. Excusso igitur obedientiæ iugo, dominum pari noluit, ideo ad ima delectus, adhuc non cessat superbire, & homines conculcare velle. Asmodeus in Tobia legimus. Interpretatur autem facturæ iudicii vel plasmatio iudicantis. Quia factus est ad malorum vindictam, probationem vero bonorum. Beelzebub muscarum deum sonat. Nam cum omnibus retia intendat, muscas tantum, id est infirmos, capit, fortioribus non præualet. Mammona Syrum Hebræo mixtum vocabulum est, & diuitias vel cupiditates designat. His ille imprudentium mentes implicat, ne deo seruire queant, cœ mammonæ cœperint famulari.

¶ De nominibus dæmonum brutalibus. Cap. XII.

Bestiæ.

psal. 72.

Ezech. 34.

Leones

Dracones.

Daemonibus præterea, quoniam ex angelica inbrutalem quodammodo conuersi sunt natura, bestiarum nomina tribuit scriptura. Vnde & David ora dominum, dicens. Ne tradas bestiis animas cotitentes tibi. Et idem alibi, Increpa (inquit) bestias calami. Fragilis est enim ut calamus, qui se ab his vincitur, & non potius ad auxilium dei recurrit ut vincatur. In Ezechiele quoque promittit dominus facturum se, ut cessent bestiæ pessimæ de terra, quod partim in primo Christi aduentu impletum, partim in secundo implendum credimus, cum omnes bestiæ istæ in barathrum inferni dientur. Hi & leones & dracones dicuntur, quia nunc aperte nos inuadunt ut leo, nunc occulte nobis insidiantur, ut dracones. Aspis quoque diabolus est & basiliscus, illis duntaxat quos primo congressu supe-